

DR PLAMENKA VLAHOVIĆ

Dana 19.jula 2022. godine napustila nas je dr Plemenka Vlahović, vanredni profesor Filozofskog fakulteta u Novom Sadu u penziji, izuzetan čovek i učitelj, pouzdan istraživač, nesebičan kolega i saradnik.

Životni vek započela je 4. avgusta 1931. godine kao Plemenka Koledin u Đurđevu. Život ju je odveo u Beograd gde je diplomirala na Filološkom fakultetu u Beogradu dvopredmetnu grupu Francuski i italijanski jezik i književnost. Radila je kao profesor francuskog jezika u Ekonomskoj školi u Novom Sadu i gimnaziji Branko Radičević u Sremskim Karlovcima, gde je predavala i latinski jezik, zatim kao profesor italijanskog u Centru za strane jezike Radničkog univerziteta Radivoj Ćirpanov, gde je bila dugogodišnji direktor, a jedno vreme bila je i vršilac dužnosti direktora Radničkog univerziteta.

Zajedno sa Melanijom Mikeš i Rankom Bugarskim, Plemenka Vlahović je bila jedan od osnivača I dugogodišnji sekretar Društva za primenjenu lingvistiku Jugoslavije, bila je predsednik Društva za primenjenu lingvistiku Vojvodine, kao i Društva za kulturnu saradnju Jugoslavija-Francuska u centrali u Novom Sadu. Bila je i šef Katedre za francuski jezik i književnost na Institutu za strane jezike i književnosti Filozofskog fakulteta, kao i aktivni član Centra za kontrastivna istraživanja (A.D.E.C.) pri Univerzitetu Pariz III – Nova Sorbona.

Pored toga, Plemenka Vlahović je bila član svih komisija i službi koje su regulisale pitanja prosvete i nastave stranih jezika, naročito francuskog, počev od Komisije za strane jezike Prosvetnog saveta do Komisija za organizaciju takmičenja učenika u znanju stranog jezika, a bila je i dugogodišnji predsednik Komisije za stručne ispite za nastavnike francuskog jezika. Bila je i stalni član Delegacije Skupštine grada Novog Sada koja je više desetina puta išla u uzajmne prijateljske posete pobratimskom gradu Modeni u Italiji.

Za svoju izuzetnu angažovanost, odlikovana je Ordenom rada sa srebrnim vencem.

Iako je na univerzitet došla tek 1979. godine, istraživački rad Plemenke Vlahović praktično traje od 1965. u ciklusima koji se podudaraju sa njenom osnovnom delatnošću i interesovanjem. Učestvovala je na mnogim projektima

Instituta za strane jezike i književnosti, a bila je i rukovodilac fakultetskog tima u projektu *Kolokacije u francuskom i srpskom jeziku* koji je nastao u okviru saradnje Katedre za francuski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu i Instituta za opštu i primenjenu lingvistiku i fonetiku Univerziteta Pariz 3 – Nova Sorbona (Université Paris III – Sorbonne Nouvelle).

Dugogodišnje prisustvo među lingvistima i istraživačima donelo joj je ogromno iskustvo i brojne kontakte, zahvaljujući kojima je, u okviru programa TEMPUS, ostvarena saradnja između Katedre za francuski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu i Instituta za opštu i primenjenu lingvistiku i fonetiku Univerziteta Pariz III – Nova Sorbona, u okviru koje su velike profesionalne pa i lične koristi imali i studenti i saradnici Katedre.

Radovi iz oblasti istraživanja dečjeg govora, pisani u koautorstvu sa Melanijom Mikeš, doneli su Plemenki Vlahović međunarodnu afirmaciju, tako da je posle saopštenja o pristupu u istraživanju dečjeg govora na Desetom kongresu lingvista 1967. u Bukureštu, dobila poziv od profesora Žana Peroa (Jean Perrot), istaknutog francuskog lingviste, da na Institutu za opštu i primenjenu lingvistiku i fonetiku Univerziteta Pariz III – Nova Sorbona održi predavanje, posle čega je usledilo i objavljivanje njenih radova u Francuskoj, od kojih je jedan publikovan u časopisu sa najvišim renomeom – *Bulletin de la Société de linguistique de Paris*.

Pored monografije *Gramatička terminologija u nastavi francuskog jezika – francuske i srpskohrvatske glagolske kategorije* iz 1991. godine, Plemenka Vlahović je objavila preko 50 stručnih i naučnih radova, samostalno ili u koautorstvu. Učestvovala je na preko 30 domaćih i međunarodnih naučnih skupova, između ostalog u Bukureštu, Kembriđu, Brnu, Parizu, kao i u Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu, Beogradu i Novom Sadu.

Plemenka Vlahović je tokom cele svoje profesionalne karijere predano radila sjedinjujući nastavnu aktivnost sa istraživačkom čak i na onim radnim mestima koja za takav rad nisu pružala skoro nikakve uslove. Nju je forma mnogo manje zanimala od suštine, te je o doktorskoj disertaciji počela da razmišlja kao o obavezi koju joj je nametnula univerzitetska sredina. Bez obzira na to, ona je svoju obavezu ispunila, bez i jednog dana odsustva sa nastave i sa svim dodatnim oterećenjima koje je prihvatila u odsustvu drugih.

Kao univerzitetski nastavnik, pored rada na fakultetu u Novom Sadu, radila je i na Filološkom fakultetu u Prištini gde je pod veoma teškim uslovima, nadokadivala predavanja koja su studenti toga fakulteta izgubili kada su njihovi nastavnici napustili svoja radna mesta. Taj radni angažman potrajao je više od decenije.

Nastavi i uopšte radu sa studentima Plemenka Vlahović je pristupala sa neiscrpnim entuzijazmom i svim onim kvalitetima koji su, uz izuzetnu stručnu osposobljenost, činili od nje jednog od najcenjenijih nastavnika na Katedri za francuski jezik i književnost, kao i na Institutu za strane jezike i književnosti Filozofskog fakulteta u Novom Sadu.

Otišla je u penziju u 70.oj godini života kao vanredni profesor, uz napomenu da je prva komisija, koja je pisala izveštaj o izboru Plemenke Vlahović u docenta, izrazila žaljenje što zbog formalnih razloga nije u mogućnosti da je predloži u vanrednog profesora. Izveštaj za izbor u zvanje vanrednog profesora, sa istom napomenom – žaljenjem što iz formalnih razloga izostaje predlog za izbor u redovnog profesora, potpisala je komisija koju su činili tada vodeći stručnjaci iz oblasti Francuskog jezika u tadašnjoj Jugoslaviji – prof.dr Vlado Drašković, prof.dr Pera Polovina i prof.dr Dušanka Točanac.

Zaista je teško sažeti na par stranica jedan tako bogat, pun i složen život kakav je bio život profesora Plemenke Vlahović. Od nje smo mi, njeni studenti i kasnije saradnici, mogli da naučimo ne samo ono što se neposredno odnosilo na struku, već i nešto isto toliko, ako ne i važnije – kako da se nosimo sa životom, kako da pred najizazovnijim događajima zadržimo miran i mudar stav, naučili smo da su pošten odnos prema poslu, kolegama, porodici, prema životu uopšte i lični integritet osobine koje u smutnim vremenima mogu naneti kratkoročnu štetu, ali koje nas na kraju očvrstaju i učine boljim ljudima i korisnijim članovima zajednice.

Iz svega napred navedenog, jasno je da profesor Plemenka Vlahović nije bila obična osoba. Ona kao da je živela pet paralelnih života – bila je nastavnik, rukovodilac, društveno-politički radnik, naučnik, a uvek i pre svega majka, supruga i baka.

Odlaskom profesora Plemenke Vlahović svi smo izgubili – porodica brižnu majku i baku, struka vrsnog profesionalca, a zajednica – plemenitog i časnog člana.

Pamtićemo je kao osobu izuzetnog ličnog integriteta, kakvih je u današnje vreme sve manje.

Neka su joj večna slava i hvala.

Snežana Gudurić

